

मन्दर पु० मन्द टीकते टीक-ड । पारिभट्टके शब्दरत्ना ।
 मन्दता स्त्री मन्दस्य भावः तत् । १ बाह्ये २ जाये च
 “उच्चैरस्थि मन्दतामरसतामिति” चन्द्राचोकः ।
 मन्दर पु० मदि-अरन् । ससृष्टमन्याने । पर्वतभेदे २ मन्दार-
 वृक्षे मेदि० । १ खगं ४ हारभेदे हेम० । ५ दर्पणे च शब्दर० ।
 ६ वक्रले ७ मन्दे च लि० मेदि० ।
 मन्दाकिनी स्त्री मन्दमकति अक-णिनि । १ खगं गङ्गायां
 “खगं मन्दाकिनी तथा” पुराणम् । २ संक्रान्तिभेदे च ।
 मन्दाक्रान्ता स्त्री “मन्दाक्रान्ता जलधिप्रवृत्तौ नतो
 तो गुरु भेद” इति चन्द्राचोकः । सप्तदशारण्यपादके जन्मभेदे ।
 मन्दाङ्ग न० मन्दं बहु चितमन्त्रिणां प्रत्ययः । १ ल-
 क्त्यायाम् अङ्गः । २ वः । ३ मङ्गु चितनेत्ये स्त्रियां ङीष् ।
 मन्दाग्नि पु० मन्दः अग्ने अत्यशक्तिकः अग्निः अनलः,
 स यथाहा । १ ईहस्य अपचनशक्तिकेऽनले २ तद्धेतो
 रोगभेदे च । मन्दाग्निश्चादि यथा “मन्दस्त्रीष्वोऽथ
 विप्रमः समश्चेति चतुर्विधः । कफपित्तानिहाधिक्यात्
 तद्व्याख्याकाठरोऽनलः । विप्रमो वातजान् रोगान्
 तीक्ष्णः पित्तसमुत्पन्नान् । करोत्यग्निस्तथा मन्दो विका-
 रान् कफसम्भवान् । यस्माद्दमग्ने रगिता मात्मा सत्यं
 विप्रच्यते । अस्यापि नैव मन्दाग्नेर्विप्रमान्तेऽस्तु देहिमः”
 भावप्र० ।
 मन्दार पु० मदि-अरन् । १ खगं देवद्वयभेदे २ पारिभट्टके
 च अमरः ३ हस्ते ४ धूर्ते ५ तीर्थे ६ ह्यर्कवृक्षे च मेदि० ।
 मन्दिर न० मन्द्यतेऽल मदि-किरच् । १ ट्टे २ पुरे च अमरः
 तस्य द्विचिक्त्वमित्येके । ३ ससृष्टे मेदि० । ४ जातुपचाङ्गणे
 च पु० हेमच० । [नोयकटे च (माडर) मेदि० ।
 मन्दुरा स्त्री मदि-अरच् । १ खगं लायायाम् अमरः । २ शय-
 मन्दादरी स्त्री मयदानवकन्यायां रावणमहिष्याम् । [अमरः
 मन्दोणा न० मन्दमीषदण्डम् । १ ईषदण्डस्यै २ तद्वति लि०
 मन्द पु० मदि-अरन् । १ वाद्यभेदे शब्दर० । २ गन्धरीरध्वनौ च ।
 अग्रे वाद्यं २ तद्वति लि० अमरः ।
 मन्मथ पु० मनसं सत् मन-किप् मथति अच् ङत० । १ कन्दर्पे
 २ कपिलवृक्षे च अमरः । ३ कायानिलायां मेदि० ।
 मन्मथालय पु० ङत० । १ खगं वृक्षे राजनि० । २ स्त्रीष्विभेदे च ।
 मन्या स्त्री सेट्-मन-क्यप् । जीवायाः पथाद्देश्यायां
 चिरायाम् अमरः ।
 मन्य पु० मन-युच् न अनट्ठेगः । १ गौके २ दैत्ये ३ क्रतौ
 ४ क्रौंघे ५ अमरः ६ खगं ७ हारे च शब्दर० ।

मन्वन्तर न० मनुनामन्तरमवकाशस्तदुपलक्षितकालो वा ।
 १ खगं मनुनामनुनामधिकारे २ तदुपलक्षिते काले च
 सत्ययुगमितवर्षाधिका एकसप्ततिचतस्र्युगमिता (११४४४-
 ८०००) वर्षास्तदवकाश इति पुराणम् ।
 मम्र गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् । मम्रति अमभीत् ।
 मम अथ्वा० मा-वा० ङम । मम्र्यतेऽस्तेः अम्रन्त्यस्तेः तेन समत्व-
 मिति ममतेति च सिध्यति ।
 ममता स्त्री मम भावः तत् । १ दर्पे २ खगं हारे हेम० । ३ मत्स्य-
 मन्त्रे च । एवं ममत्वमथ्वा । “तथापि ममतावर्त्ते” इति
 “ममत्वं मम राज्यस्य” इति च देवीमा० । [विप्रये चि० को०
 ममापतात् पु० मम अवाङ्मन् भातोर्वस्य सः अपतुगगमश्च ।
 मय गतौ भ्वा० म्या० सक० सेट् । मयते अमयिष्ट ।
 मय पुंस्त्री० मय-अच् । १ उद्रे २ अश्वनरे स्त्रियां टाप्
 ३ दानवभेदे च मेदि० ।
 मयष्टक पु० मि+अच् मयं प्रक्षेपं स्रज्जते प्रतिवध्नाति स्रज-
 क् अच् पुषो० ण्यत् । वनसृष्टे अमरः । पुषो० मपटक्
 तत्त्वार्थे पु० ।
 मयु पु० मि+अच् । १ किन्नरे अमरः २ रुद्रे मेदि० ।
 मयुष्टक पु० मिमोति मि-उ मयुः स्रज-अच् कर्म० पुषो०
 ण्यत् । वनसृष्टे पुषो० । मयुष्टकोऽप्यल ।
 मयूख पु० माङ्-ऊख मयादेशः । १ त्विषि २ किरण्ये ३ जि-
 खायायाम् अमरः ४ शोभायां मेदि० । ५ कीले अजय० ।
 मयूर पुंस्त्री० मी-अरन् । खनामख्याते १ खगं भेदे स्त्रियाः
 ङीष् । २ मयूरशिखावृक्षे पु० अमरः । ३ वाद्ये कर्तु
 ४ शोभायां अमरः । ५ त्वत्याङ्गने (वृत्ते) न० मेदि० ।
 मयूरग्रीवक न० मयूरग्रीवे कन् । त्वत्ये (वृत्ते) राजनि० ।
 मयूरजङ्घ पु० मयूरस्य जङ्घेव मूलस्य । श्लोनाकवृक्षे
 राजनि० । [राजनि०
 मयूरतुल्य न० मयूर इव तदर्थं त्वत्यम् । त्वत्ये (वृत्ते)
 मयूरविदला स्त्री मयूरविदल्यते मयूर इव विशिष्टदल-
 मस्या वा । अम्बहायाम् (आमरुत) वैद्यकम् ।
 मयूरशिखा स्त्री मयूरस्येव शिखाऽस्याः । खनामख्याते
 लुपभेदे मयूरच्छादयोऽप्यल । “नीलकण्ठशिखा लक्ष्मी
 पित्तज्ञे प्रातिहारजित्” भावप्र० ।
 मयूरिका स्त्री मयूरस्तदाकारो विद्यतेऽस्याः तद्वत्कवचस्य
 दन्तत्वात् ङन् । अम्बहायाम् राजनि० (आमरुत) ।
 मरक पु० मर-युन् । १ देविकभौतिकोपद्रवजन्ये प्राचिनाम
 कालमरणे (मङ्गक) २ मारिभवे हेमच० ।